

జీవన ధ్వని

గీ. “ అగట ! యీమందిరంబు యూన్యంబుచేసి అక్కటిక మేఁది దీపంబు నార్చివైచి భవనముననుండునట్టి యాపరమహంప యేదెనకుఁబోయెనో కనరా దిదేమి ?”

— వేంకటపార్వతీశ్వరకవులు.

సాయంత్రం ఆరుగంటలకు ఆరంభించి ఊళ్లోఉన్న ప్రతిడాక్టర్లెల్లూ తిరిగితిరిగి వదుకొండుగంటలకు స్వగృహం చేరకున్నాడు.

సింహాచలం సహజంగా ధృఢశరీరుడైనా తగిన పోషణలేక కండలకదలిక శరీరముతో లోతుబోయిన కళ్ళతో లాల్తపడిన దండలతో చిందరవందలైన క్రాపింగుతో చిరిగిపేలికలై మలినములైన గుడ్డలతో వెట్టివానివలె కనబడతాడు.

ఏడాక్టరునడిగినా పదియాసాయిలమందులు కొనమనడమే. ఆతనినద్ద పదియాసాయిలుకాదు పదిదమ్మి డీలుకూడా లేవు.

తిరిగితిరిగి యింటికివచ్చి గోసెబట్టిన వాలుసుర్పీలో కూలబడ్డాడు. కుర్చీకి ఎదురుగా నులకమంచమీద చింపిబాంతులో ఇళ్లవైఅయిదేండ్ల వయస్సుగల స్త్రీ స్పృహలేప్పి పండుకున్నది.

ఆమె శ్వాస కఠినమై, సన్నని విపరీతస్వరంతో, గురుకుతో గుండెకాయను తుళ్ళిస్తూ వైకివస్తూంది. కళ్ళు ఆరవిచ్చిఉన్నాయి, మొగము సాలిపోయి కళావిహీనమైపోయింది. ఆమెప్రక్క మూడుదినములు వయస్సుగల చంటిపాపఉంది. దిగువ చింకిచాపమీద వదకొండు, ఎనిమిది, మూడుసంవత్సరముల వయస్సుగల పిల్లలు గాఢనిద్రలో ఉన్నారు.

ఎనిమిదేళ్ళ వయస్సుకలది ఆషపిల్ల.

ఎదురుగా ఒక విరిగిపోయిన దేవదారుడొక్కమీద పొగలుకక్కుతూ ఒక దీపంబుడ్డి యెఱ్ఱగా వెలుగుతూంది. ఇల్లంతా విరజిమ్ముబడిన గుడ్డపేలికలతోనూ, విరిగినపెట్టెలతోనూ, ఎండినఆమలతోనూ, బూజుతోనూ నిండిపోయింది.

సింహాచలం నుదుటిమీద చెయ్యిపెట్టుకొని కళ్ళు మూసుకొని కుర్చీలో ఆలాగే ఉండి ఉండి లేచి మెల్లిగా మంచందగ్గరికివచ్చి “పిల్లా, పిల్లా” అని మెల్లిగాపిలిచేడు. ఆస్త్రీ పలకలేదు—చూడలేదు. ఆమె ప్రక్కనున్న చంటిపాపను అటూఇటూ కదిలించి చూచేడు. పిల్ల కఱకట్టిపోయింది. సింహాచలంచూరంగా ఒక చింకి గుడ్డపరిచి ఆపిల్ల నక్కడపడవేసి, మళ్లీ మంచందగ్గరికి వచ్చి “పిల్లా, పిల్లా” అని మెల్లిగాపిలిచి “చంటిపిల్ల చచ్చిపోయిందిలే, ఏడుపు” అన్నాడు. ఆమె కదలలేదు—చూడలేదు. శ్వాసమాత్రం సముద్రపువోరులాగ విసబడుతూంది. గుండె పెద్దకెరటంలాగ కొట్టుకుంటూంది. సింహాచలం అటూఇటూచూచేడు.

దీపం కాంతివిహీనమై ఆరిపోవడానికి సిద్ధంగా ఉంది. గభీరునిలేచి మూడేళ్ళబాలునికోసం జాగ్రత పెట్టిన పాలగళాసు తొందరలో తన్నివేసినాడు. ఆ పాలు తుళ్ళి నిద్రదరపోతూన్న ఎనిమిదేండ్లపిల్లవై బడినవి. ఆపిల్లలేచి ఏడుస్తూ కడమపిల్లల్నిలేసినది. ఇంతలో దీపం ఆరిపోయింది. ఇల్లంతాచీకటి, ఒక్కపెట్టున పిల్లలంతా గొల్లమని లేచారు. సింహాచలం గుడ్డివానివలె అటూఇటూ తిరుగుతూ కేబులోవున్న అగ్నిపెట్టెతీసి దీపం వెలిగించేడు. కీరసూనెకోసం ఇల్లంతా వెలికేడు. సీసాలలో నూనెలేదు. మూడేళ్ళపిల్లడు గుక్కతిప్పకుండా ఏడుస్తున్నాడు. సింహాచలంబాలుణ్ణి ఊరుకోపెట్టడానికి ప్రయత్నించేడు. ఆకలిబాధచేత పిల్లడు ఏడుపుమానడు. రమారమి ఒంటిగంటకావచ్చింది. బాలుడు మరివిడవలేక పండుకున్నాడు.

సింహాచలం మళ్ళీ మంచందగ్గరికివచ్చి “పిల్లా, పిల్లా పలకవూ, ఇటుచూడు” అన్నాడు. ఆతని ఎఱ్ఱ

నివికాలనేత్రాలనుండి మూడు బాష్పబిందువులు రాలి నవి. ఆమె పలకలేదు—చూడలేదు. శ్వాస ముసపటి కన్న ఎక్కువగా తోచింది.

సింహాచలం మళ్ళా కుర్చీలో కూలబడి డాక్టర్ల జవాబులు తలంచుకుంటున్నాడు. ఆర్తులపట్ల వాళ్ళ ప్రవర్తన పాపభూయిష్టమైన దనుకున్నాడు. ఆశురత తో వచ్చిన నిరుపేదపట్ల వారు చూపించే అనాదరం డార్జన్వ్యాంగా భావించేడు. తనభార్య బ్రదుకదని నిరాశ చేసుకున్నాడు. పిల్లల్ని తలచుకొని కొంత శీఘ్ర ఏడిచాడు. —ఆనేకవిధాల విచారిస్తూ కళ్ళుమూసేడు.

తెల్లవారింది. అయిదుగంటలుకావచ్చింది, పిల్లలంతా లేచి తల్లిమంచంచుట్టుచేరి “అమ్మా, అమ్మా” అని పిలిచేరు

ఆమె తెలివితెచ్చుకొని నీళ్ళిమ్మని అడిగింది. మంచం కింద గ్లాసులో నీళ్ళు పిసి నేనంటే నేనని పిల్లలందరూ సాయం ట్టి అనీరు కొంత ఆమెనోటిలోనూ కొంత ఆమె మొగంపై పోసినారు.

ఆశ్రీల హీనస్వరంతో కుర్చీలోపడివున్న సింహాచ లాన్ని అసీమితములైన దృష్టలతో చూస్తూ “ఏమండీ! పక్కలో చంటిపిల్ల ఏదీ? బోనా—ఏమండీ!”

సింహాచలం పలకలేదు—చూడలేదు.

ఆమె పెద్దవానిని నిలిచి “నాయనా నాన్నగారిని లేపు” అంది. ఆబాలుకు కుర్చీదగ్గరకు వెళ్ళి తండ్రిగడ్డం పట్టుకొని “నాన్నా! నాన్నా! లేలే—చూడైకింది. చదివన్నంపెట్టా.”

అతడు కదలలేదు—చూడలేదు.

మళ్ళా బాలుడు “నాన్నా! అమ్మలెమ్మంటూంది. లేలే.”

కదలలేదు—చూడలేదు.

“ఏమండీ! పలకరు.” మంచంమీదనుండి శ్రీలక్ష్మి వెళ్ళు తమైన కంఠస్వరంతో అరిచి పెదవులనుండి “ఏమండీ! పలకరు—పిల్లలు, పిల్లలు—లెండి—లెండి.” అన్నది.

సింహాచలం చూడలేదు—కదలలేదు.

—మల్లాది వేంకటకృష్ణశర్మ.

నేటి డిక్టేటర అలవాటులు

నేడు లోకమున డిక్టేటర్ల సంఖ్య పెరుగుచున్నది. వారిచరిత్రలు అద్భుతములు వారిఅలవాట్లు విచిత్రములు. రష్యా డిక్టేటరు స్టాలిన్ జోళ్ళుతోడుకుని ఉండిమీ నిద్రపోవును. మాతృభాషలోనే మాటలాడును. అయితే పదములను నొక్కినొక్కి ఉచ్చరించును. నల్లటిరొట్టె అనిన చెవికోసికొనును. బాగుగా ఉడకపెట్టబడిన గ్రుడ్లతోను, పలుచగా వండబడిన కోడిపిల్లలమాంసపు పులుసుకూతతోను పచ్చిచిరుల్లిపాయల ముక్కలు నంజుకొని భుజించును. శురుష్క-ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వనియంతయగు కెమాల్ పాషా తాను బగులవాచయ ఉత్తరములన్నియు ఆంగ్ల భాషలోనే వ్రాయును. వేదిన గొడ్డుమాంసమును ఇతర మద్యములను కనిపింపనిండుగా తినిపిమ్మట అతడు ఒకకప్పుటిక్కిమ్ కాగని తాగును. చిక్కగ నాట్యముచేయును. బాబ్ సంగీతి మనిన చాల ప్రయముపడును. గృహమున గుటుచు వ్యక్తులనడుచు నున్నప్పుడే ఇటలీ దేశపు నిరంకుశ ప్రభు మందహాసమైన చేయును. అట్టి సమయములందే అతడు సంగీతముకూడ పాడును. అదివినినవారికి అతడు పుట్టుక తోడనే సంగీతపాఠశుడయ్యెనా అనునంతటి హాయిని, ఆనందమును కలిగించును. పులుసుకూరలమీద ఆలీనికి మనస్సు హెచ్చు. పారశీక దేశపు నిరంకుశ ప్రభువు రిజా పహావీ మాంసమునుట్టడు. శాకాహారములనే భుజించును. ఆటవస్తువులలో యుద్ధభటులను ఏర్పఱచుకొని వాని తో తీటికసమయములందెల్ల క్రీడావినిోదముల జరుపుచుండును. జర్మను దేశపు డిక్టేటరు హిట్లరుకు పంపి మాంసము చాల ఇష్టము. అందులో కనువులదగ్గఱ ఉండే మెత్తటిమాంసము అనిన చెవికోసికొనును. మనము మామిడికాయలతో పచ్చడిపెట్టుకొనునట్లు జర్మను దేశస్థులు కావేజీతో పచ్చడి పెట్టుకుందురు. దానికి జర్మను భాషలో కేనర్ క్రాంటిక్ అనిపేరు. పందిమాంసములో ఈ పచ్చడి నంజుకొనుట హిట్లరుకు పంచభక్ష్య పరమాన్నభోజనము. డ్రాయింగురూము డ్రస్సులో చాలనేపు ఉండుట హిట్లరుకు కీర్తిదు.